

over opgørelsen af afgiftstilsvaret eller afslag på godtgørelse.

Genoptagelsesfristen gælder uanset, at genoptagelse af afgiftstilsvaret vil medføre, at afgiftstilsvaret bliver negativt, dvs. at virksomhedens indgående afgift i en afregningsperiode overstiger den udgående afgift.

Har den afgiftspligtige afgivet en efterangivelse, vil muligheden for at trække denne tilbage og anmode myndigheden om at træffe afgørelse med klageadgang ligeledes bestå indtil udløbet af fristen for genoptagelse i § 35 B, stk. 2, 1. pkt. Fristen regnes fra udløbet af angivelsesfristen, uanset hvornår den afgiftspligtige virksomhed har afgivet efterangivelsen.

Det er tilstrækkeligt for overholdelse af fristen for genoptagelse, at anmodningen er fremsat inden fristens udløb. Selvom de statslige told- og skattemyndigheders afgørelse følger efterangivelsen, og dermed pålægger den afgiftspligtige en forhøjelse af afgiftstilsvaret i forhold til den oprindelige angivelse, kan de statslige told- og skattemyndigheders afgørelse således træffes efter udløbet af 3-års fristen i forslaget § 35 B, stk. 1 og 2.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til forslaget til skattestyrelseslovens § 34, stk. 2.

Under forslaget til § 35 C foreslås en række undtagelser fra de ordinære frister efter § 35 B. Der er tale om tilfælde, hvor den afgiftspligtige eller den godtgørelsesberettigede henholdsvis myndighederne er uden skyld i, at opgørelsen er foretaget forkert.

Den foreslåede bestemmelse svarer til skattestyrelseslovens § 35 vedrørende ekstraordinære skatteansættelser. Dog er det antaget, at kun en del af de genoptagelsesgrunde, der gælder på skatteområdet, er relevante på afgiftsområdet. Fristgennembrud kan således alene ske efter den foreslåede bestemmelse i tilfælde svarende til forslaget til skattestyrelseslovens § 35, stk. 1, nr. 2, 5, 7 og 8.

Efter forslaget til § 35 C, stk. 1, nr. 1, kan ændring ske uden for den ordinære ansættelsesfrist, hvis hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse, skatteministerens beslutning efter § 32, 2. pkt., eller en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet.

Forslaget svarer til den tilsvarende regel på skatteområdet, jf. forslaget til skattestyrelseslovens § 35, stk. 1, nr. 7.

Forslaget indebærer, at den afgiftspligtige, for hvem den underkendende afgørelse har betydning, har et retskrav på genoptagelse. I disse tilfælde kan genoptagelse ske fra og med den afgiftsperiode, der er helt eller delvist sammenfaldende med den afgiftsperiode, der var til prøvelse i den første sag, der resultere

rede i underkendelse af praksis, eller den afgiftsperiode, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet, 5 år forud for underkendelsen af praksis.

Tilsvarende vil der kunne ske genoptagelse til gunst for en godtgørelsesberettiget, såfremt hidtidig praksis er underkendt. Genoptagelse vil i disse tilfælde kunne ske vedrørende godtgørelse, der kunne være gjort gældende fra og med det tidspunkt, der var genstand for prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, alternativt 5 år forud underkendelsen af praksis.

Eksempel:

Landsskatteretten afsiger den 1. juni 2003 en kendelse, der underkender praksis. Den første afgiftsperiode, der var til prøvelse i sagen for Landsskatteretten, var 2. kvartal i 1997, det vil sige perioden 1. april til 31. juni 1997.

På baggrund af første led i bestemmelsen kan afgiftspligtige, der har kvartalet som afgiftsperiode, få genoptaget deres afgiftstilsvaret fra 2. kvartal 1997 (1/4 - 30/6 1997). Afgiftspligtige, der har kalenderhalvåret som afgiftsperiode, kan få genoptaget afgiftstilsvaret fra 1. kalenderhalvår 1997 (1/1 - 30/6 1997). Endelig kan afgiftspligtige, der har kalendermåneden som afgiftsperiode, få genoptaget afgiftstilsvaret fra 4. kalendermåned 1997 (1/4 - 30/4 1997).

Genoptagelse kan endvidere ske efter 2. led i bestemmelsen fra og med den afgiftsperiode, der var påbegyndt, men endnu ikke udløbet, den 1. juni 1998. Da dette tidspunkt imidlertid ligger efter det tidspunkt, hvorfra der efter 1. led i bestemmelsen kan ske genoptagelse, bliver denne del af bestemmelsen ikke relevant i den angivne situation.

Særligt på afgiftsområdet spiller EU-retlige regler en betydelig rolle for retstilstanden. Har EF-domstolen således afsagt en dom, hvorved hidtidig praksis underkendes, vil dette kunne give grundlag for genoptagelse efter den foreslåede bestemmelse i samme omfang, som hvis praksis var underkendt af de nationale domstole. Det vil imidlertid i disse tilfælde ofte ikke være muligt at knytte afgørelsen fra EF-domstolen til en specifik afgiftsperiode. Adgangen til genoptagelse vil herefter i disse tilfælde normalt være at regne fra og med den afgiftsperiode, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet, 5 år forud for EF-domstolens dom.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til forslaget til skattestyrelseslovens § 35, stk. 1, nr. 7.

Det foreslås, jf. forslaget til § 35 C, stk. 1, nr. 2, at et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift kan ændres, hvis ændringen er en direkte følge af en ændring af et afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift vedrøren-